

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.

І.Я. Франко

м. Бібрка, 7 травня, 2020 рік | випуск №204 (281)

Дорогі матері!

У травневі дні ми відзначаємо Свято Матері як прояв любові до тих, хто подарував нам життя.

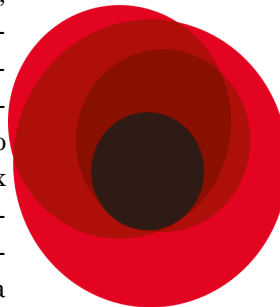
Сердечно вітаю Вас із цим чудовим святом і щиро дякую Вам, наші матері, за турботу, переживання й молитви, які допомагають нам у житті, за Ваше терпіння, витримку, мудрість і науку. Ви є підтримкою, опорою і захистом для своєї родини. Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю і турботою рідних, хай завжди у Вашому домі буде тепло, достаток і радість.

Бібрський міський голова Роман Гринус

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ТА ПРИМИРЕННЯ

8 травня відзначають День пам'яті та примирення, присвячений ушануванню жертв Другої світової війни. Дата приурочена до річниці капітуляції нацистської Німеччини 8 травня 1945 року. Цього дня згадуємо понад 60 мільйонів людей, чие життя було обірвано насиллям світового масштабу, людей усіх рас і націй, чоловіків і жінок, воїнів і мирного населення— усіх загиблих і усіх тих, хто вижив та пройшов через усі кола пекла Другої світової війни. Вічна шана і пам'ять!

1939
1945
**НІКОЛИ
ЗНОВУ**

2020 РІК—РІК МЕДСЕСТРИНСТВА В УКРАЇНІ

«Медсестра – це ноги безногого, очі осліплого, опора дитини, джерело знань і впевненість для молоді матері, уста тих, хто занадто слабкий або занадто заглиблений в себе, щоб говорити»

(Вірджинія Хендерсон).

Міністерство охорони здоров'я України оголосило цей рік «Роком медсестринства в Україні». Таким чином Україна підтримує ініціативу Всесвітньої організації охорони здоров'я, згідно з якою на 72 Генеральній асамблеї ВООЗ було прийнято Резолюцію про оголошення 2020 року Міжнародним роком медсестринства.

12 травня відзначається Всесвітній день медичної сестри. За словами істориків, свято зародилося дуже давно, ще під час Кримської війни в 1853 році. У

той час британка Флоренс Найтінгейл організувала штаб сестер милосердя, у який могла вступити будь-яка жінка. Незважаючи на те, що медсестри не здобували освіти, вони доглядали за пораненими й асистували лікарям.

В історії цивілізації медицина має гарну і багату історію. Традиційно її визначають як покликання, як мистецтво, як служіння людині в потребі. Медсестринство виникло з традиційних форм опіки і лікування. Медичні сестри завжди займали особливе стано-

вище в складній структурі соціальної групи медичних працівників. Роботу медичної сестри, окрім професійних обов'язків, визначає розуміння цінності людського життя, усвідомлення потреби милосердя і доброти, вміння бачити не хворобу, а людину з її духовною та фізичною неповторністю.

Світлий промінчик, що несе надію. Так, місія медичної сестри — ідеал милосердя, адже саме вона переживає біль хворого як власний, не втрачає людяності і проходить свою школу самовиховання і самовиживання.

«Піклувальниця, помічниця, сестричка, янгол-охоронець» – як тільки не називають сестер медичних у найтяжчі хвилини свого життя ті, хто потребує особливої уваги й опіки. І одразу стає зрозумілим, що ця професія потребує і жертвності, і готовності завжди прийти на допомогу, і неабиякого терпіння та витримки. І, безперечно, професіоналізму, який щохвилини стоїть на сторожі життя і здоров'я кожного пацієнта.

Сьогодні в системі охорони здоров'я України працює понад 400 тисяч медичних сестер. Вони щоденно, не зважаючи на особистий час та справи, виконують вкрай необхідну роботу з догляду за хворими, оскільки успіх лікування найтяжчих захворювань залежить саме від їхньої кропіткої праці, професіоналізму, від тепла їхніх сердець, усмішок, уваги, доброго

ставлення до пацієнтів. Нині ми вкотре переживаємо у важливості професії медичної сестри. Як і колись, вони героїчно ризикують своїм життям, виконуючи свої професійні обов'язки як на Сході України, так і в час пандемії Covid -19, адже саме вони є тими, хто постійно перебуває поруч – поруч із пацієнтами, поруч із родичами та лікарями.

Із нагоди Вашого професійного свята – Міжнародного дня медичної сестри—прийміть щирі вітання та безмежну вдячність за Ваші чуйні серця, за врятовані життя, за повернуте здоров'я! Ваші талановиті руки дарують людям радість життя, уселяють віру у зці-

лення. Хай усе хороше, зроблене з душею та натхненням, повертається до Вас сторицею! Нехай кожна мить життя радує своєю неповторністю. Міцного Вам здоров'я, сімейного благополуччя.

*КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги»
Бібрської міської ради*

ТРИВАЄ РОБОТА НАД СТРАТЕГІЄЮ РОЗВИТКУ ГРОМАДИ

- Бібрка - середньовічне місто з бобрим на гербі;
- центр Львівського Опілля між Дністром і Віслою;
- місце зустрічі Івана Франка й Уляни Кравченко;
- громада замків і веж;
- місце унікальних ландшафтів горбогір'я;
- громада гостинних і прогресивних людей...

Це той невеликий перелік ідей, які сьогодні запропонували члени робочої групи для місії громади під час онлайн-консультації і роботи над Стратегією розвитку Бібрської ОТГ.

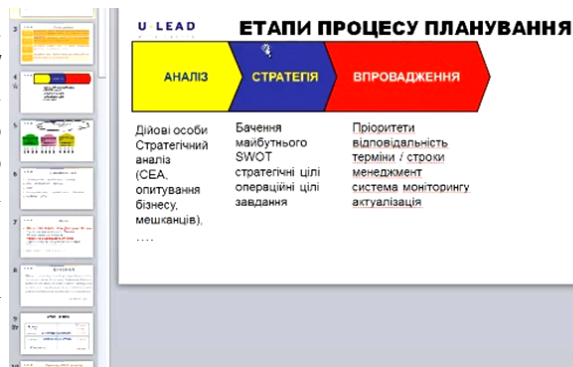
В усьому є свої переваги і несподіванки, але погода не завадила нам працювати дистанційно.

Спільно із експертом з регрови-

тву Львівського офісу Програми ULEAD з Європою / ULEAD with Europe Зеновієм Сіриком визначаємо найбільш маркетингово привабливі особливості громади, так звані магніти, які будуть приваблювати інвесторів, туристів і мандрівників.

Далі мова пішла про переваги громади, серед яких якість продуктів харчування, надання освітніх, медичних, соціальних послуг і багато іншого.

Учасники наради—заступник голови, координатор робочої групи Оксана Довгаль, експерти Львівського офісу Програми ULEAD з Європою Зеновій Сірик і Дарія Зубрицька, Світлана Пономарьо-

ва - директор КЗ «Центр надання соціальних послуг», Анатолій Гурин - голова Аптекарського товариства, Назар Зінько - директор ТзОВ «Клуб Рослин», Зоряна Влах - начальник відділу освіти.

*ULEAD
Львівський регіональний офіс*

ДОПОМОГА ПОРУЧ

Ви свідомі та прагнете зробити світ кращим? А в шафі у Вас залежалися речі, які Вам не потрібні, але вони в доброму стані? Тоді акція «Допомога поруч» саме те, що Вам треба! Приєднуйтеся допомогти людям та сім'ям, які опинилися в складних життєвих обставинах! Це може бути дитячий та дорослий одяг, взуття, іграшки, посуд, шкільний інвентар та інші речі.

Усе це приносити з 9:00 до 18:00 години вечора до КЗ «Центр надання соціальних послуг» Бібрської міської ради, який розташований за адресою: площа Національного Відродження, 16 (де є відділення з оформлення субсидій та інших соціальних допомог).

ДО ВІДОМА БАТЬКІВ**майбутніх першокласників**

Шановні батьки! Просимо подавати заяви у сканованій формі на ім'я директора закладу освіти (зразок додається) та копію свідоцтва про народження на електронну адресу : bibrkaschool@gmail.com

*Директору
Бібрського ОЗЗСО
I-III ст.ім. Уляни
Кравченко
п. Г. Островерсі
ПІБ.....
адреса проживання
телефон
Заява*

Прошу захарувати мого(ю) сина(дочку) ПІБ... до першого класу ввіреної Вам школи.

Дата Підпис

**ДО УВАГИ СЕЛЯН!
ДЕРЖАВА НЕ ВИПЛАЧУВАТИМЕ КОШТИ
НА МОЛОДНЯК ВРХ**

**ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ АГРОПРОМИСЛОВОГО РОЗВИТКУ**

пр. В. Чорновола, 57, м. Львів, 79020, тел. факс (032) 255-50-62,
www.loda.gov.ua, e-mail: apr@ loda.gov.ua, Код ЄДРПОУ 38557602

**Сільським, селищним,
міським радам та
радам об'єднаних
територіальних громад**

***Щодо виплати дотації за утримання
молодняка ВРХ у 2020 році***

У зв'язку численними зверненнями громадян на гарячу лінію області щодо доплати у 2020 році дотації за утримання молодняк ВРХ, народженого у 2019 році.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 107 із змінами, кошти у 2018 та 2019 роках із державного бюджету виділялись на відповідні напрямки підтримки галузі тваринництва, в т. ч. на дотацію фізичним особам за утримання молодняка ВРХ в межах поточного бюджетного року.

Відповідно до проекту змін, що вносяться до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки галузі тваринництва, напрям спеціальної бюджетної дотації за утримання молодняка ВРХ для фізичних осіб у 2020 році не передбачений.

Враховуючи вищезазначене, просимо довести до відома фізичних осіб, що у 2020 році дотація за утримання молодняка ВРХ виплачуватись не буде, так як даний напрям і його фінансування не передбачено програмою підтримки тваринництва.

Директор

Юлія ШОПСЬКА

Христина Солопатич 2550572

17-491/0/2-20 від 06.05.2020

УВАГА: КОНКУРС!

У час, коли оголошено загальнонаціональний карантин, усім рекомендовано залишатися вдома. Тепер будинок і власне подвір'я стали для родин і надійною фортецею, і територією відпочинку на щогорічну весну й, можливо, літо.

КП "Рідне місто" оголошує конкурс "Найкращий двір Бібреччини". Наповніть час карантину корисною та творчою

роботою: упорядкуйте двір, посадіть кущі, квіти, зробіть власноруч із підручних матеріалів клумби, створіть гарний відпочинковий простір. Світлини надсилайте на адресу КП "Рідне місто" (кр.ridne@gmail.com) до 01 червня 2020 р.

Нагорода - посадковий матеріал: декоративні дерева, кущі, квіти.

77 РОКІВ ТОМУ У БІБРЦІ ЛІКВІДУВАЛИ ҐЕТО

Продовження. Початок у попередньому номері

Спогади очевидців

Дарія Бойко: “Весь центр міста, де сьогодні парк, був забудований єврейськими магазинами. Були будівельні крамниці, продуктові, мануфактурні. У магазинах часто давали товар у борг. У центрі також жив єврей – годинниковий майстер. Пам’ятаю ще зубного лікаря, який працював навіть тоді, коли вже було ґето. У підвалах будинків, на нинішній площі Національного Відродження, продавали молочні продукти.

Пам’ятаю, було дві синагоги – чоловіча й жіноча. Вхід до синагоги був униз, як до пивниці.

Українці жили з євреями у згоді. А коли прийшли німці, спочатку заборонили євреям виходити у центр міста. Усіх їх змушували носити пов’язки із зіркою Давида. Також такий знак треба було повісити на єврейський будинок. Потім почали звозити євреїв з ближніх сіл і селити в єврейських будинках. Пам’ятаю таке заселення на вулиці Пекарській.

Коли німці робили ґето, нас відділили дерев’яними щитами – ніби плотом. За тим парканом євреї голодували, навіть пухли з голоду. Один раз комусь вдалося відхилити штахету в тому плоті. До нас прибігла сусідка єврейка – з родини Белерів, просила дати поїсти. Мама прийняла її, хоча дуже боялася – німці грозили

розстрілом за поміч жидам. Приходила вона ще раз: “Пані Бойчихо, дайте поїсти”. Мама впустила її до хати. Я в той час бавилася на вулиці й побачила гестапівця. Я хутко забігла до хати й попередила маму. Мамі від пережиття стерпли ноги, майже їх не відчувала. Мама сховала єврейку Белер в підвалі. Гестапівець зайшов до нашого магазину, вибрав нитки для вишиття (певно, для коханки) й пішов. Німці не платили, брали, що їм потрібно.

Якось уночі ми почули запах диму і бензину. Підпалювали єврейські будинки, підпалили синагогу. То був Великдень 1943 року. Євреїв виводили з будинків і забирали на розстріл. Пам’ятаю, як горіли будинки, й жінки бігли на горища. Потім, коли вогонь досягнув даху, вони скакали вниз. Гестапівці стріляли в них і вбивали.

Коли забирали пана Белера, він сказав моєму татові: “Йосиф, прощай! Нами розчинять, а вами замісять”. Після цього єврейські дома залишились пустими, розграбованими, деякі спалили до тла. Наш дім зберігся, ще з тих часів є будинок напроти нашої вулиці. Божниця згоріла. Пам’ятаю, там був образ Мадонни. Ми, діти, ходили дивитися після того погрому”.

Пані Гавришкевич :

“Євреям зробили ґето, тут, біля Бойка. Дротами колючими з того боку і з тамтого обгородили. Їх там били, вони мусили сидіти тихо. Ще навчили їх співати: “Нехай жие Гітлер злотий, що научив нас роботи”. Не мали права ні вийти, ні нічого. Не знаю, чи всі були з Бібрки. А з того ґето потім їх взяли на машини, відвезли на Волове. Жиди викопали там собі яму, таку велику-велику. Вони поставили біля неї їх і позабивали. Ще потім казали, як євреїв там позабивали, то деяка дитина була ще жива, бо маму забили, а дитину, може, тільки поранили, а їх потім всіх там засипали. Казали з Волового люди, що як їх засипали, то аж кров повиходила наверх, на всю ту пло-

щу.

...Євреїв тут було повно. Жили тут, де Ліщинські, де Чабан, де Щербаті, де Охримовичі, там, де є магазин (будівельний – авт.) – то все були жидівські хати. Як йдеться по парку, то з двох сторін були їхні магазини. То за москалів так було, як прийшли німці, то я не знаю, як то було. Де то все поділося? Вже нічого не лишилося.

...Ми мали таку служанку Касю Гаєцкову. До нас єврейки приходили за молоком. Всі були в полі, а ті дві єврейки прийшли до Касі. Хотіли захватитися до стодоли. Дали їй за то годинник. Ми вернулись додому, а Кася каже до мене, що ті дві жидівочки вона заховала до стодоли і закрила. Старий дядько (дядько) Сохацький насварив, щоб ми нікого не ховали, бо німець прийде і всіх підпалить. А тим часом німці вже на дорозі. Ми побігли до жидівки і кажемо, щоб вони втікали, віддали їм годинник. А німці почули, що тут рух зробився, тільки жидівки побігли від нас униз, вже два німці тут. Почали кричати, хто тут був. Вилами проколюють збіжжя, шукають. Потім вже заспокоїлися і пішли.

Євреї до наших були дуже добрі. Молоко в нас брали. До баби моєї приходили, буряки брали. Вони мали за що купувати, не садили”.

Ганна Довгаль:

“Мені розповідала Цеся Корончевська, акушерка Бібрської райлікарні, 1929 року народження, мама якої теж була акушеркою (ще за Польщі). Маму Цесі покликали вночі до якоїсь єврейської жінки, яка не могла розродитися. Приїхали за акушеркою возом і таємно привезли до єврейського схрону десь між Бібркою і Воловим. Євреїв тоді вже знищували. Мама Цесі допомогла жінці народити. То були двійнятка. Євреї, які з великим трепетом ставилися до дітей, відразу кинули новонароджених у вогонь, щоб нікого не знайшли”.

БФ Спащина. UA

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:
Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання
Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>